

et værktøj til effektiv og hurtig sagsbehandling af virksomheder og borgeres byggeønsker.

Spm. nr. S 2000

Til miljø- og energiministeren (6/5 99) af:

Ulrik Kragh (V):

»Vil ministeren redegøre for Naturklagenævnets/lovgivningens retningslinjer for vurdering af detaljeringsgraden i lokalplaner, herunder om bygninger og anlæg anført i lokalplaner skal betragtes som visualisering af eksempler/muligheder, eller som visualisering af specifikke projekter/bygninger?«

Svar (14/5 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Detaljeringsgraden i en lokalplan fastlægges som udgangspunkt af kommunalbestyrelsen, der kan vælge at gøre planen mere eller mindre detaljeret afhængigt af, hvad planen skal bruges til.

I nogle situationer kræves det, at lokalplanen har en vis detaljering i de regulerende bestemmelser. Det gælder således, når der er lokalplanpligt, fordi der skal udføres et større bygge- eller anlægsarbejde, jf. planlovens § 13, stk. 2. I så fald kræves det, at den lokalplan, som skal opfylde lokalplanpligten indeholder »nærmere regler« om bygge- eller anlægsarbejdet, jf. planlovens § 13, stk. 5. Bestemmelsen betyder, at lokalplanen skal indeholde bestemmelser om de forhold, der betinger lokalplanpligten, dvs. om arealets anvendelse, bebyggelsens placering og omfang, bygningshøjde, vejforhold m.m. Begrundelsen er, at offentligheden på grundlag af lokalplanen skal kunne bedømme projektet.

Hvis en lokalplan skal kunne danne grundlag for en ekspropriation er det også en betingelse, at lokalplanen er detaljeret.

En del lokalplaner indeholder en illustrationsplan, som viser, hvordan den fremtidige bebyggelse kan komme til at se ud. Det afhænger i så fald af teksten i lokalplanen, i hvilken grad illustrationsplanen er bindende for kommunalbestyrelsens administration af planen.

Illustrationsplanen kan være et ikke bindende eksempel på en mulig bebyggelse. Men kommunalbestyrelsen kan også have valgt at formulere lokalplanen således, at bebyggelsen »i princippet skal udføres som vist på illustrationsplanen«. I så fald kan der foretages mindre afvigelser fra planen, men store afvigelser vil afhængigt af den enkelte lokalplan kræve enten en dispensation eller tilvejebringelse af en helt ny lokalplan.

Spm. nr. S 2001

Til miljø- og energiministeren (6/5 99) af:

Ulrik Kragh (V):

»Er det ministerens principielle vurdering, at kommunale dispensationer fra lokalplaner, når dispensationerne har karakter af mindre vidtrækkende udnyttelse, kan give basis for medhold i klagesager over dispensationen i lovgivningen/Naturklagenævnet?«

Svar (14/5 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Kommunalbestyrelsens dispensationskompetence i forhold til lokalplaner er fastlagt i planlovens § 19, stk. 1. Efter denne bestemmelse kan kommunalbestyrelsen dispensere fra bestemmelser i en lokalplan eller en byplanvedtægt, hvis dispensationen ikke er i strid med principperne i planen.

Principperne i en lokalplan er planens anvendelsesbestemmelser og lokalplanbestemmelser, som er fastsat ud fra lokalplanens formål. Disse bestemmelser kan kun fraviges af kommunalbestyrelsen ved mindre betydende dispensationer.

Andre bestemmelser i en lokalplan kan som udgangspunkt fraviges i større omfang ved en dispensation.

Kommunalbestyrelsens dispensationskompetence afhænger således af, om den ønskede fravigelse er i strid med principperne i den konkrete lokalplan.
